

[Asger Jensen.]

stilling om en højere understøttelse. Derfor er det mig ganske uforståeligt, at det nu er hæsbæsende nødvendigt for oppositionen at komme med forslag her, som man må vide mere eller mindre er rene parade-forslag, som ikke er egnet til at danne baggrund for en virkelig saglig drøftelse af de her omhandlede problemer.

Vi er jo ikke ukendt med, at oppositionen ikke tænker meget på, hvor pengene skal komme fra; det er i denne sag som i så mange andre sager noget, der kendetegner den nuværende opposition, og det skal jeg helt affinde mig med. Men jeg synes, der mangler noget i lovforslagene om, hvordan man får en bedre kontrol med de arbejdsløse under et højere understøttelsesniveau. Det er nemlig ikke mere arbejdsløshedskasserne, det trykker på, når understøttelserne stiger. Tidligere lå der i sig selv en kontrol deri, at medlemmerne skulle være med til at vedtage et højere kontingent, nu er det alene statskassen, der betaler forhøjelser. Men man må vel forvente, at der også er et vist ansvar forbundet med at være oppositionspolitikere, når det er statens midler, det drejer sig om.

Jeg for min part tror, det ligger sådan, at der er ingen, der vil misunde virkelig arbejdsløse en god og rigelig understøttelse, men der er i alle kredse af befolkningen en vældig modvilje imod misbrug, og det er desværre min opfattelse, at efter at det økonomiske ansvar ikke længere påhviler arbejdsløshedskassen, har man ikke den samme interesse, man holder ikke med den samme ihærdighed kontrol med, hvornår understøttelserne udbetales. Derfor tror jeg, det er nødvendigt at have dette med, inden man tænker på — eller samtidig med at man tænker på — at få en højere understøttelse. Jeg ved ikke, om der kommer sådanne forslag fra det udvalg, der nu skal afgive betænkning, men jeg synes, vi først skal gå ind i en realitetsdrøftelse, når vi har en betænkning fra Wechselmann-udvalget.

Robert Christensen: På venstres vegne vil jeg gerne sige, at vi også erkendte, da vi behandlede ændringer til denne lovgivning i sidste samling, at vi ikke blev helt færdige,

og at de satser, hvorefter der ydes understøttelse til arbejdsløse i dag, måske ikke er helt rigtige. Men det er et spørgsmål, om de forslag, der ligger til behandling i dag, rammer det helt rigtige; det føler jeg mig ligesom arbejdsministeren ikke overbevist om.

Når der sidder et sagkyndigt udvalg og arbejder med disse problemer, ville det være helt urimeligt, om vi ikke tog hensyn til de resultater, dette sagkyndige udvalg kommer til, og da arbejdsministeren bebuder, at udvalget meget hurtigt vil være færdigt, og at vi derefter kan vente, at ministeren fremsætter et lovforslag, finder vi det rigtigt, at vi drøfter problemerne i et folketingsudvalg, når vi får ministerens lovforslag. Vi ønsker at vente, til det foreligger.

Erik Hansen (Ålborg amt): Det forslag, der er fremsat af SF, er for så vidt en gammel kending, idet vi behandlede det her i det høje ting i december måned sidste år. Forslaget fra socialdemokratiet er et nyt forslag, men jeg må sige om det, at der er ikke meget nyt i det. Det er dele af SF-forslaget, der er spaltet ud, og så er det gjort ligesom lidt flottere.

Da vi sidst drøftede disse problemer her i tinget på baggrund af det fremsatte forslag fra SF, fremhævede jeg på det radikale venstres vegne, at fordi der kom mange forslag om at hæve beløbet for dagpengesikringen til arbejdsledige, måtte man ikke få den opfattelse, at vi på dette lovgivningsområde er et tilbagesående land, for det er jo ikke tilfældet. Lad os se på nabolandene ude omkring os. I Norge har man en sikring i tilfælde af arbejdsløshed, som ligger på et betydelig lavere niveau end den danske. Går vi til England og ser, hvad man har nået dér under Wilsonregeringen, vil man se, at dagpengesikringen ligger betydeligt lavere end vor. Heller ikke Sverige, som på så mange områder fremhæves som et samfund, der ligger på et højere niveau end vort, kan hamle op med vor lovgivning.

Jeg har villet gentage disse kendsgerninger fra en foregående debat, fordi det vil være urimeligt, om det indtryk fæstner sig i befolkningen, at vi på dette område ikke er en foregangsnation.

Jeg vil ikke dermed sige, at der ikke kan